

No. 11454

**UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND
and
ISRAEL**

**Convention providing for the reciprocal recognition and
enforcement of judgments in civil matters. Signed at
London on 28 October 1970**

Authentic texts: English and Hebrew.

*Registered by the United Kingdom of Great Britain and Northern
Ireland on 16 December 1971.*

**ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE
ET D'IRLANDE DU NORD
et
ISRAËL**

**Convention relative à la reconnaissance et à l'exécution
réciproques des jugements en matière civile. Signée à
Londres le 28 octobre 1970**

Textes authentiques : anglais et hébreu.

*Enregistrée par le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du
Nord le 16 décembre 1971.*

נעשה בשני עותקים בלונדון ביום זה 28 באוקטובר 1970
הוא כ"ה בתשרי תשל"א בשפות האנגלית והעברית, ודין
מקור שווה לשניהם.

בשם ממשלה הממלכית
המאוחדרת של גרמניה
הדרוליה ואירלנד הצפונית:

מיכאל קומיי

JOSEPH GODBER

(2) ממלכת הממלכה המאוחדת יכלה, בהודעה שתומסר בצייניות הדיפלומטיים בכל עת שאינה זו תקופה, להרחיב תחולתה של אמנה זו על כל שטח-ארץ שמשלת הממלכה המאוחדת אחראית ליחסיו הבינלאומיים, ובלבך שמוסכם תחילת, עליידי דילוף אינרות, בוגר לנקודות הנזכרות בסעיף קטן (3) של סעיף זה.

(3) לפני כל הרחבה על הרחבה לנבי שטח-ארץ לפי הסעיף הקטן הקודם, יבואו בעלות-האמנה לידי הסכם, עליידי חילופי אינרות, בדבר בתי-המשפט בשטח-הארץ הנדון שהם יהיו בתיק-המשפט שעל פסק-הדין שלהם תחול אמנה זו, ובדבר בתי-

המשפט שאלהיהם יגשו בקשה לרישומו של פסק-דין.

(4) כל הרחבה לפני סעיף זה תונס לתקופה כנובור שלושה

חידושים מתריך ההודעה לפי סעיף קטן (2) של סעיף זה.

(5) לאחר תום שלוש שנים מיום שגנסה לתקופה הרחבות אמנה זו על שטח-ארץ כאמור בסעיף קטן (2) של סעיף זה, יබלה כל אחת מבעלות-האמנה בכל עת לסיים את הרחבה במתן הורעת סיום ששח חידושים מראש בצייניות הדיפלומטיים.

(6) סיום אמנה זו לפני סעיף 11 יסימן אותה נס ביחס לכל שטח-ארץ שעליו הורחתה בהתאם לסעיף קטן (2) של סעיף זה, זולת אם הסכימו בעלות-האמנה במפורש על דרך אחרת.

סעיף 11

אמנה זו טעונה אישורו. כתבי האישור יהולפו בהקטר האפשמי. האמנה תונס לתקופה שלושה חידושים לאחר המתריך החלפת כתבי האישור, ותוואר בזוקף שלוש שנים לאחר המתריך כניסהה לתקופה. אם ששח חידושים לפחות תום תקופה זו של שלוש שנים לא תנתן אחת מבעלות-האמנה הורעת לחברתה בצייניות הדיפלומטיים על בונתה לסיים את האמנה, הוא היא תעמוד בתקופה עד תום ששח חידושים מן המתריך שבו תנתן אחת מבעלות-האמנה הורעת לסיים אותה.

ולראיה חתמו על ההסכם החתום מטה, שהוסמכו לכך בדין,
איש איש על ידי ממשלו.

הדין או תינתן הצהרת אכיפה ביחס ליתריה שיש עוד לשלהמה באוטו תאריך, ובלבך שמאלו בחינה אחרת היה פסק-הדין אכיף לפי הוראות אמנה זו.

(6) אם יש לשלם על-פי פסק-הדין סכום בסף המבוטא במתבע שונה ממtribע ארץ מושבו של בית-המשפט המתבקש, דיני ארץ מושבו של בית-המשפט המתבקש הם הקובעים אם יש, או אם אפשר, להמיר את הסכום המשולם על-פי פסק-הדין במתבע של ארץ מושבו של בית-המשפט המתבקש לשם מילויו או אכיפתו של החוב על פי פסק-הדין, ואם כן, באיזה אופן ובאיזה גאנאים. (7) בית-המשפט המתבקש, כשהוא מורה על רישום או נזון הצהרת אכיפה, יכול גם את הוצאות של מתן הצהרת האכיפה ואת הוצאות הכרוכות בהם, אם נתבקש על-ידי הזוכה לעשות כן.

(8) פסק-הדין שנרשם או שונגה עליו הצהרת אכיפה ישאר ריבית ותחקופה שעדר הרישום או הצהרת האכיפה בשיעור הנקוב בפסק-הדין או בתועלת אישור של בית-המשפט המקורי המצויר לפסק-הדין, אם נקוב בהם שיעור. מרארך הרישום או הצהרת האכיפה ואילך תותר ריבית בשיעור של 4% לשנה על הסכום הכלול (קרן וריבית) שעליו ניתן ההוראה על הרישום או הצהרת האכיפה.

הוראות סיום

סעיף 9

כל קשי העlol לחזור לנגבי פירושה או חולתה של אמנה זו יושב בציונות הדיפלומטיים.

סעיף 10

(1) לנבי ממלכת הממלכה המאוחדת של בריטניה והנדולה ואירלנד הצפונית, תחול אמנה זו על שטח-הארץ שבתחום השיפוט של בית-המשפט של אנגליה ווילס, סקוטלנד ואירלנד הצפונית, ולنبي ממלכת ישראל, על שטח-הארץ שבתחום השיפוט של בית-המשפט של ישראל.

- (ד) תרגום לעברית של כל מסמך הנדרש לפי סעיף זה מאושר על-ידי מתרגם שהושבע או על-ידי פקיד דיפלומטי או קונסולרי של אחת מבעלותה האמנה.
- (3) המסמכים שפורטו בסעיף קטן (2) אינם מעוניים אימות נספה.
- (4) הונחה בקשה לפי סעיפים קטנים (1) ו-(2) של סעיף זה ביחס לפסקידין הממלא אחר התנאים הקבועים בסעיף 5, תינון הצהרת אכיפה.

סעיף 8

- (1) מהאריך בו נרשם פסקידין לפי סעיף 6 או נווגה הצהרת אכיפה לפי סעיף 7, ידא פסקידין, לעניין הוצאתו לפעול מכוח הרישום או האכיפה, בריחוק נארץ משבו של בית המשפט המתבקש,案אלו היה פסקידין שיתן במקומו באוטה ארץ ובאותו התאריך.
- (2) סדרי-הדין לרישום פסקידין לפי סעיף 6 וסדרי-הדין למוץן הצהרת אכיפה של פסקידין לפי סעיף 7 יהיו פשוטים ומהירים במידה האפשר, ולא תידרש כל ערובה להוצאות אדם המשמש בקשה לרישום או למוץן הצהרת אכיפה כאמור.
- (3) לשם הנחת בקשה לרישום פסקידין או למוץן הצהרת אכיפה יון ביהודה-משפט המתבקש זמן של לא פחות משש שנים, החל מהאריך פסקידין של ביהודה-משפט המקורי אם לא התש כל ערעור לביהודה-משפט נבזה יותר בארץ משבו של בית- המשפט המקורי, או מהאריך פסקידין שיתן בערכאה الأخيرة, אם התש ערעור בהז.
- (4) מצא ביהודה-משפט המתבקש שפסקידין של ביהודה-משפט המקורי מתיחס לעניינים שונים, וכי הוראה אחת או יותר מהוראותיו, אך לא בולן, הן מסווג שאלות נכללו בפסקידין נפרדים קרוב הדבר שהיא ניתן לרישום פסקידין אלה או לתת להם הצהרת אכיפה, אפשר יהה לרשות את פסקידין או לתת לzechrat acipa לעניין ההוראות האמורות בלבד.
- (5) מצא ביהודה-משפט המתבקש, כי בתאריך הבקשת נתמלא חלק מפסקידין, אך לא בולן, על-ידי תשלום, ירשם פסק-

(2) אל בקשה הרישום יש לצרף:

(א) העתק מאושר של פסק-דין המלא, מאומת בחותמת בית-המשפט, בכתב ידו אישור של פקיד בית-המשפט המקורי המעיד שהוא ניתן להוצאה לפועל בארץ המושב של בית-המשפט;

(ב) תצהיר על העברות הנדרשות לפי תקנות בית-המשפט המתחבקש;

(ג) תרגום לאנגלית של כל מסמך הדרוש לפי סעיף זה, מאושר על-ידי נוטריון או על-ידי פקיד דיפלומטי או קונסולרי של אחת מבעליות האמנה.

(ד) המסמכים שפורטו בסעיף קטן (2) אינם טעונים אומות נספּה.

(ה) הונחה בקשה לפי סעיפים קטנים (1) ו-(2) של סעיף זה ביחס לפסק-דין המלא אחר התנאים הקבועים בסעיף 5, יירשם פסק-דין.

סעיף 7

(1) כדי שפסק-דין שניין בבית-המשפט של הממלכה המאוחדת ייאכתי בשטח-הארץ שבתחום שיפוטם של בית-המשפט בישראל, יהא על הזוכה לטעון לבית-המשפט המחווי בירושלים בקשה לממן הצהרת אכיפה, בהתאם לסדרי הדין של בית-המשפט המתבקש.

(2) אל הבקשת לממן הצהרת אכיפה יש לצרף:

(א) העתק מאושר של פסק-דין, מאומת בחותמת בית-המשפט, או במקרה של פסק-דין של ה-*Sheriff Court*, מאומת בחותמו של ה-*Sheriff Clerk*;

(ב) תצהיר על העברות הנדרשות לפי תקנות בית-המשפט המתחבקש;

(ג) אישור של בית-המשפט המקורי, המוסר את פרטיה ההלכיות והודעה על הנסיבות ששימוש יסוד לפסק-דין והמצינו שבוחריך מתן האישור עבר מועד הערעור ולא נפתחו הליבי ערעור על פסק-דין בממלכה המאוחדת;

של בית-המשפט בארץ מושבו של בית-המשפט המקורי, אם ההכרה توאמת את דיניה של ארץ מושבו של בית-המשפט המתבקש.

אכיפת פסקידין

סעיף 5

(1) בכפוף להוראות סעיף קן⁽²⁾ של סעיף זה, יהיה פסקי דין שיתנו בשחח ארצה של בעלי-האמנה האחת נאכפים דרך הוצאה לפועל בשחח-ארצה של בעלי-האמנה המשניה, לפי הוראות סעיפים 6 עד 8 של אמנת זו, אם נתקיימו תנאים אלה:
(א) הם אכיפיים בדרך של הוצאה לפועל בארץ מושבו של בית-המשפט המקורי;

(ב) יש לשלם על-פיים סכום כסף;

(ג) החוב על-פי פסקידין לא סולק במלאו;

(ד) בית-המשפט המתבקש מכיר בהם לפי הוראות סעיף 3.
(2) ראה בית-המשפט המתבקש שפתחו הליבי ערעור על פסקידין בארץ מושבו של בית-המשפט המקורי, או שלא נפתחו עדרין הליבים כאלה למעשה, אך לפי חוקי אותה ארץ עדרין לא עבר موعد הערעור, רשאי בית-המשפט המתבקש, אם חוקי ארציו מרחימים זאת, לאכוף את פסקידין, או לסרב לאכוף אותו, או לדוחות את מתן החלטתו בברור אכיפתו כדי לחתיב הזדמנויות להשלים הליבים כאמור או לפתחם בהם.

סעיף 6

(1) כדי שפסקידין שיוטן בבית-המשפט של מדינת ישראל יאכוף בשחח-ארץ שבתחום שיפוטם של בית-המשפט של הממלכה המאוחדת, יהא על הוצאה להניש בקשה לרישומו של פסקידין, בהראם לסדרי הדין של בית-המשפט המתבקש, והוא:

(א) באנגליה ובוילס—בית המשפט הניבו;

(ב) בסקוטלנד ל—Court of Session

(ג) באירלנד הצפונית—בית-המשפט העליון.

- נושא זההך, את סמכות שיפוטו של אותו בית-המשפט או של בתי-המשפט בארץ מושבו של בית-המשפט; או (ד) חייב, בהיותו נקבע בבית-המשפט המקורי, היה, בזמנם פтиחת ההליכים תושב ארץ מושבו של אותו בית-המשפט או האגיד שמדובר עסוקו המקורי באותו ארץ; או (ה) חייב, בהיותו נקבע בבית-המשפט המקורי, היה לו משרד או מקום עסקים בארץ מושבו של אותו בית-המשפט, וההליכים באותו בית-המשפט התייחסו לעיסקה שנעשתה באותו משרד או מקום עסקים או באמצעותם.
- (2) הוראות סעיף קטן (ו) של סעיף זה לא יהולו על פסקי דין שנשאם היה מקרען אלא אם נמצא המקרען בארץ מושבו של בית-המשפט המקורי.
- (3) הוראות סעיף קטן (ו) של סעיף זה לא יהולו על פסקי דין שניתנו בתביעות שנושאן היה אניות, כל-טיס או מטעنم, אם לפי דיניה של אחת מובלותה אמנה הם מבורים לא רק כלפי הצדדים להליכים אלא גם כלפי כל אדם החובע, באוחם אניות או כל-טיס או בטענם, זכות שאינה מתייחסת עם פסק הדין, ואולם, סמכות בית-המשפט המקורי תוכר אם נמצא האניות, כל-טיס או מטענם באותו מושבו של בית-המשפט המקורי בזמן פтиחת ההליכים באותו בית-המשפט.
- (4) אין חובה להכיר בסמכות שיפוטו של בית-המשפט המקורי במקרים המפורטים בפסקאות (ד) ו-(ה) של סעיף קטן (ו) ובסעיפים קטנים (ו)-(ז) של סעיף זה, אם הוחל בהליכים בבית-המשפט המקורי בגין להסכם שלפיו היה צריך לישב את הסבוך הנדרן שלא בהליכים משפטיים בבית-המשפט של ארץ מושבו של בית-המשפט המקורי.
- (5) הוראות סעיף קטן (ו) של סעיף זה לא יהולו על פסקי דין בכל הליך התנועע לעניין נישואין ונירושין, גנהלה, עצונות, פשיטת רגל, פירוק חברות, מחלת נשף, אפטורופסות על קשיים או אבותות. אולם, לענין פסיקידין כאלה, תוכר סמכות שיפוטם

(3) ראה בית-המשפט המתבקש שפתחו הלי' כי ערעור על פסקידרין בארץ מושבו של בית-המשפט המקורי, או שלא נפתחו עדין הליכים באלה למשה, אך לפני חוקי אותה ארץ עדין לא עבר מועד הערעור, רשאי בית-המשפט המתבקש, אם חוקי ארצו מרשימים זאת, להכיר בפסקידרין, או לסרב להכיר בו, או לדוחות את החלטתו בדבר הכהרת בו כדי לחתם חוזרנות להשלים הליכים כאמור או לפתוח בהם.

(4) ראה בית-המשפט המתבקש שהענין שדין בהליך לפני בית-המשפט המקורי כבר היה, לפני תאריך מתן פסקידרין בבית-המשפט המקורי, וזאת לפסקידרין שדין עליידי בית-המשפט בעל סמכות שיפוט בעניין זה, רשאי בית-המשפט המתבקש לסרב להכיר בפסקידרין של בית-המשפט המקורי.

(5) ראה בית-המשפט המתבקש שבזמנם שבו נפתחו הליכים בבית-המשפט המקורי בעניין שהוא נושא הדין, היו הליכים באותו עניין ובין אותם צדדים תלויים ועמדדים בבית-המשפט או בבית-דין בארץ מושבו של בית-המשפט המתבקש, רשאי הוא לסרב להכיר בפסקידרין של בית-המשפט המקורי.

סעיף 4

(1) בכפוף להוראות סעיפים קשטים (2) עד (5) של סעיף זה יוכרו כל בית-המשפט בארץ מושבו של בית-המשפט המקורי כבעל סמכות שיפוט לעניין פסקה (א) של סעיף קטן (2) לסעיף 3 בכל אחד מן המקרים האלה:

(א) החיב, בהיותו נתבע בהליך בית-המשפט המקורי, קיבל על עצמו את סמכות שיפוטו של אותו בית-המשפט בהחיזקו מרצונו והחשבי בהליך, זאת שלא על מנת לדין על רbesch שעוקל או שנאיימים לעקלו, או להשין את שחרורו של רbesch שעוקל, או להוציא על סמכותו של אותו בית-המשפט; או (ב) החיב היה תובע או תובע שכנד בהליך לפני בית-המשפט המקורי; או

(ג) החיב, בהיותו נתבע בהליך לפני בית-המשפט המקורי, הסכים לקבל על עצמו, לפני החלטת הבירור בעניין שהוא

אמנה זו חלה עליהם, או שניזנו בנסיבות בהן אין הוראות אמנה זו מחייבות הכרה או אכיפה כאמור.

הכרה בפסקידין

סעיף 3

- (1) לעניין אמנה זו, הכרה בפסקידין, פירושה, Shirao את פסק הרין מביריע לגביו העניין שופט בו בכל חובענה נספה בין אותו הצדדים (הזוכה והחיב).
- (2) פסקידין שייתנו בשיח'ארין של בעל-האמנה האחת יוכרו בשיח'ארצה של האחת, בכפוף להוראות סעיפים קטנים (3), (4) ו-(5) של סעיף זה ובמקום שאין לעורר התנדרות לפסק הרין על יסוד אחד המשפטים האלה:

 - (א) שבמקרה הנוכחי אין סמכות שיפטו של בית-המשפט המקורי מוכרת לפני הוראות סעיף 4;
 - (ב) שהחיב, בהיותו נתבע בהליכים לפני בית-המשפט המקורי, הומצא לו, אמן, כתוב ביחס-הדין בהתאם לחוקי ארץ המושב של בית-המשפט המקורי, אך הוא לא קיבל ידיעה על ההליכים במועד שיטפיק לו כדי להגונן בהם ולא התקציב, או שהוכח לבית-המשפט המתבקש שלא ניתן לו אפשרות סבירה לתניש טענותיו או להביא ראיותיו;
 - (ג) שפסקידין הוועג במרמה, לדעת בית-המשפט המתבקש;
 - (ד) שההכרה בפסקידין עשויה לפגוע בראבונת או בבטחונה של המדינה או אינה מתישבת עם חקנת הציבור;
 - (ה) שהחיב, בהיותו נתבע בהליכים המקוריים, היה אדם שלפני כללי המשפט הבינלאומי הפורמי היה זכאי לחסינות מפני שיפוטם של בית-המשפט בארץ המושב של בית-המשפט המקורי, ולא הסכים לסמכות שיפטו של אותו בית-משפט;
 - (ו) שמדוברים לאכוף את פסקידין נגד אדם שלפני כללי המשפט הבינלאומי הפורמי הוא זכאי לחסינות משיפומו של בית-המשפט המתבקש.

(ה) "זוכה" פירשו מי שלטבתו ניתן פסקידין, לרבות, לפי הטעך, בל אדרם אחר שפסקידין הקנה לו זכויות על-פי חוקי ארץ המושב של בית-המשפט המקורי;

(ו) "ערעור"—לרבות כל הליך לבטל פסקידין או בקשה למשפט חדש או לעיכוב הביצוע.

סעיף 2

(א) בבעוף להוראות סעיף קטן (ז) של סעיף זה, תחול אמנה זו על פסקידין בכל הליך אורחיו ועל פסקידין בכל הליך פלילי בראבך תשלום סכום בסף בשל פיצויים או דמי נזק לנפטר, שנינו עליידי בתי-המשפט שלහן לאחר כינסתה של אמנה זו:

(א) במלכה המאוחדת—בית הולודים; באנגליה ובويلס—בית-המשפט העליון (בתי-המשפט לעຽורים ובתי-המשפט הגבוה) ובתי-המשפט של הצעררי של המחוות הפלאלאטיות the Court of Session — ו- the Sheriff Court של לנקסטר ודראהאם; (ב) בסקוטלנד; ובאירלנד הצפונית—בתי-המשפט העליון;

(ב) בישראל—בתי-המשפט העליון, בתי-המשפט המחוויות, בתי-הדין הרבניים, בתי-הדין הsheriffs, בתי-הדין הדתיים הנצריים ובתי-הדין הדתיים הדרוזיים.

(ז) אמנה זו לא תחול על:

(א) פסקידין שנינו בערעור על בתי-משפט שלא צינו בסעיף קטן (ז) של הסעיף זהה;

(ב) פסקידין שנינו בהליך לבניית מסים או הייטלים דומים אחרים, או לבניית קנס או דמי עינוי אחרים;

(ג) פסקידין שנינו בהליך שנבעו מפניעה או נזק שבתחום הגדרתו של "ענק נרעוני" באמנת רינה מיום 21 במאי 1963 בראבך חבות אורחות על נזק נרעוני.

(ד) אמנה זו אינה באה למנוע הכרה ואכיפה בשחר-ארץ של בעלות-האמנה האחת, בהחאים למשפט הפנימי הנוגע אותה שעה בארץ הנדונה, של פסקידין שנינו עליידי כל בית-המשפט בשחר-הארץ של בעלות-האמנה האחרת והם פסקידין שאין

[HEBREW TEXT—TEXTE HÉBREU]

אמנה בין ממלכת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית לבין ממלכת ישראל, בדף הדריות בהכרותם ובאכיפתם של פסקי-דין בעניינים אורחיים.

ממלכת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית וממלכת ישראל; ברצוחן להבטחת הדריות בהכרותם ובאכיפתם של פסקי-דין בעניינים אורחיים; הסכימו ביניהם לאמור:

כללי

סעיף 1

לענין אמנה זו:

(א) דמנוח "שטח-ארץ" יופרשות בהתאם להוראות סעיף 10;
 (ב) "פסק-דין" פירושו כל החלטה של בית-המשפט, יהא שמה אשר יהא (פסק-דין, צו וכדומה), הבאה לקבוע את זכויות הצדדים ואינה ניתן לשינוי על ידי אותו בית-המשפט. בכלל המונח גם פסקי-דין שערכו עליהם תלי ועומד או שעשויהם להיוות נושא לערעור בבית-המשפט שבארץ מושבו של בית-המשפט המקורי. אם סכום הוצאות המשפט או הריבית שיש לשלם על פי פסק-דין לא נקבע בפסק-דין נופר אלא בצו נפרד של בית-המשפט, יראו בצו זה חלק מפסק-דין

לענין אמנה זו;

(ג) "בית-המשפט המקורי", לענין פסק-דין, פירושו בית-המשפט שנแทน את פסק-דין; ו"בית-המשפט המתבקש" פירושו בית-המשפט שמננו מבקשים להשין הכרה בפסק-דין, או שאליו התנסה בקשה לרשום פסק-דין או למתן הצהרת אכיפה;

(ד) "חייב" פירושו מי שנדרו נתן פסק-דין בבית-המשפט המקורי, לרבות, לפי הצורך, כל אדם שנדרו אפשר לאכוף את פסק-דין לפי חוקי ארץ המושב של בית-המשפט המקורי;